6de Jaargang. Curaçao den 13n April 1889. N° 276

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE SLAVENHANDEL IN ARABIE.

Sinds Kardinaal Lavigerie Europa heeft wakkergeschud is er reeds veel ten voordeele der arme negerslaven in Afrika op touw gezet. De gouden vrijheid echter, waarin Curaçao zich meer dan vijf en twintig jaren verheugen mag, is nog in lange niet het deel van vele natuurgenooten en nog menig jaar zal er moeten verloopen eer die schat in aller bezit zal zijn. Met hoeveel moeilijkheden men te kampen zal hebben, om den slavenhandel geheel uit te roeien kan men opmaken uit dit weinige over dien handel in Arabië.

In een der fransche bladen schrijft een ooggetuige uit Hodeida:

Naast den koffiehandel bestaat een andere handel, die weliswaar in het verborgen gedreven wordt, maar daarom niet minder bloeiend is. Ondanks de kruisers in de Indische en de Roode Zee, wemelt het op de arabische kusten van die zwarte koopwaar, voor wier bestaan de turksche Regeering welwillend de oogen sluit, en die altijd koopers vindt, vooral te Djeddah en te Hodeida.

Hoe dat komt? — Och, de afrikaansche kust is tamelijk uitgestrekt, en de enkele schepen, die van Zanzibar af tot Soeakim het slavenvervoer moeten beletten, zijn niet opgewassen tegen zulk een taak. Door elkaar berekend, heeft elk schip een elftal mijlen kust te bewaken; men begrijpt hoeveel kleinere booten en zelfs groote vaartuigen tusschen de breede mazen van zulk een net kunnen ontsnappen.

Om goed te kunnen waken tegen slavenvervoer ter zee, zou een onnoemelijk getal kruisers noodig zijn. Een schat van geld dus, en nog zou men mogen vragen, of een afdoend resultaat bereikt zou worden. Al ware men er zeker van, dat elk vaartuig dat de afrikaansche kust verliet, werd opgemerkt; al kon men, wat toch wel tot de onmogelijkheden zal behooren, ervoor zorgen, dat elk schip, elke boot bezocht en doorsnuffeld werd door vertrouwde personen, wat dan nog?

De correspondent laat hier enkele wenken volgen omtrent de behendigheid, die door slavenhalers wordt aangewend om hun koopwaar verborgen te houden, zij maken de slachtoffers o. a. wijs dat de blanken bij voorkeur negervleesch eten! — en gaat dan voort:

Hoe dwaas ook die beschuldiging ons moge voorkomen, zij vindt geloof bij velen; zelf heb ik een jong slavinnetje ontmoet, dat door een Europeaan gekocht, in de drie eerste nachten van haar verblijf bij haar nieuwen meester geen oog had toegedaan, uit vrees dat haar heer haar zou komen slachten en opeten!

Gesteld nu eens dat een kruiser, die een slavenschip aanhoudt, uit den mond van de slachtoffers-zelven verneemt dat zij zijn ingescheept met hun eigen goedvinden? Dan moet men, natuurlijk, het vaartuig laten passeeren, en een dag of wat later wordt de koopwaar veilig te bestemder plaatse afgeleverd. Den slavenhandel op zee te willen stuiten, is een onbegonnen werk; één schip wordt misschien aangehouden, maar tien anderen ontkomen. Om den slavenhandel te fnuiken, kan men slechts één middel aanwenden: men moet de slavenmarkten, die door Turkije nog altijd oogluikend worden toegelaten, onmogelijk maken.

In vroeger tijd werden de slaven in 't openbaar bij opbod verkocht. Tegenwoordig heeft de handel plaats in 't verborgen; dat is het heele verschil. De slavenschepen zetten hun koopwaar af op eenig eenzaam punt van de kust; men bereikt over land Hodeida. Iedereen weet van de aankomst der schepen; de gouverneur is de eerste, die er bericht van krijgt; maar de schijn is gered; de koopman kan er zeker van zijn, dat hij niet lastig wordt gevallen. De slaven worden dan bij de makelaars bezorgd, die te Hodeida ten getale van een twintig ongeveer gevestigd zijn en door dezer bemiddeling in of buiten de stad verkocht. Natuurlijk richt zich de prijs naar den leeftijd, de krachten, den vorm van den slaaf en ook naar den omvang van de *bakschisch*, waarmêe de slavenhaler de welwillendheid van den gouverneur heeft moeten koopen.

Indien in een stad als Hodeida, waar twee europeesche consuls gevestigd zijn, de slavenhandel mogelijk is, dan kan men daaruit afleiden wat het geval moet zijn met meer afgelegen plaatsen. Zoo worden te Loheija, een stadje in de nabijheid, de slaven nog meermalen bij opbod verkocht; de ondergouverneur der stad ontvangt twee talaris (ongeveer 4 gulden) van iederen slaaf die verkocht wordt, en bovendien mag hij uit elke nieuwe bezending een of twee exemplaren voor zich uitkiezen.

Kent men zulke feiten, dan begrijpt men hoe een Europeaan hier ontvangen wordt. De bedorvenheid en de onwetendheid der turksche autoriteiten zijn oorzaak, dat al wat de Regeering van den Sultan, ten genoegen der europeesche Mogendheden, tot beteugeling van den slavenhandel doet, een wassen neus blijkt. Onlangs hield een turksch oorlogsschip twee booten aan met 460 negers. Groot misbaar daarover in de turksche pers, die zegepralend wees op de beschuldigingen, waarvan de Regeering het slachtoffer was in de europeesche bladen. Maar wat beteekent die schrale vangst bij de duizenden, die jaarlijks onder bescherming van de turksche vlag worden verkocht!

Veilig kan men het getal der slaven, die jaarlijks te Hodeida verkocht worden, op 1000 begrooten. Te Djeddah worden er veel meer verhandeld.

Gordon-pacha, die door zijn langdurig verblijf in Soedan wel op de hoogte gerekend mocht worden van al wat met slavenhandel in verband staat, placht te zeggen dat de maatregelen, door de Regeeringen genomen om den slavenhandel te beletten, even afdoende waren als het uitspannen van een net zou zijn, dat de zee moest tegenhouden! In zijn oog waren er slechts twee middelen om de slavernij te fnuiken: de rust en de veiligheid te hergeven aan de streken, waar de slavenjachten worden gehouden, en de débouchés te sluiten in Egypte Turkije en Perzië.

Juist dezelfde meening die kardinaal Lavigerie voorstaat.

DE FINANCIEELE CRISIS IN ITALIE.

De *Moniteur de Rome* bevatte dezer dagen een zeer belangrijk artikel over de economische crisis van Italië. Eenige zinsneden daarvan zijn der lezing overwaardig als ongelukkiglijk maar al te zeer den werkelijken toestand teruggevende.

„ Crispi heeft den val van het Huis van Savoië één vierde, ja de helft van een eeuw verhaast. Ten gevolge van de verbreking der handelsbetrekkingen met Frankrijk, is de ellende in de provinciën zoodanig, dat de roofzucht is begonnen overal te woeden, waar die voor altijd kon geacht worden uitgedoofd te zijn. In Sicilië, in 't bijzonder, te Catana en te Palermo, durft men des avonds zijn huis niet meer verlaten: de bedelaars hebben opgehouden te smeeken; zij zijn roovers geworden.

Crispi is er in geslaagd uit Rome te verjagen en naar hunne vaderlandsche beemden te doen terugkeeren alle handwerkslieden, die de mislukking der groote ondernemingen zonder werk gelaten had: maar nu gaan zij zich op 't platteland en in de steden verspreiden. Vandaar die openbare demonstraties van uitgehongerde werklieden, die zich steeds vermenigvuldigen te Faenza, te Ferrara en in andere steden.

Op het eiland Sardinië is de ellende zoo schreeuwend, dat de Sardinische gedeputeerden dreigen met hunne ontslagneming liever dan deel uit te maken van een gouvernement dat het recht op 't leven van medeburgers miskent.

Te Rome neemt het aantal faillissementen in schrikwekkende verhoudingen toe. Het is noodig geworden dat zich een syndicaat vormde onder de meest machtige banken van geheel Italië ten einde de machtige maatschappij van bouwondernemingen van den Esquilino in de

FEUILLETON.

SIN NINGUN JIOE.

UN NOVELA DI RAVO.

Siguimentoe.

Mientras algun hende ta drenta den e tent bai mirá Donja Elvira haci toer su kunstjenan pa no placa, un otro compania també ta preparandoe su cos mas ajá. Un di nan a cohé un trompet machicá i el a soeplá riba djé, ma el a dal un toon asina falsoe, net manera un cachó coe hamber, koe ta jorá mei anochi. Un otro a bin habrí un tapijt bjeeuw kibrá i riba djéle el a poné un paloe largoe i algun pesa. Tan pronto koe es un homber aki a hízá su cara ariba, bo por a ripará koe ta un di nos conoci bjeeuw, maskó el ta bistí awor toer na flanel corrá coe un alazó riba su cabez. Un poco mas pa dén ta sintá e Megera coe e tres muchanan també bistí na flanel. Dificil tá pa bo por a reconocé Pierre, koe Muschel a doená nomber di *Toni;* pasobra su cara, promé ajá asina bonita, a perdé toer su frescura, toer su gracia, i den su wowonan bo tabata mirá afliccion i tristeza. Mientras el ta mirá nos, su wowonan ta jena coe awa, podisé pa motiboe di sota koe el a caba di ricibí; nos ta supone, koe lo mester ta asina, pasobra ora Barabas a camná jegá cerca nan, nos ta tendé é bisá su muhé coe un stem ronk: „ Sigur bo a maltratá e mucha ají atrobé, tú miserabel burdugoe; mi ta tahá awé pa de laatste bé."

Lugá di e muhé respondéle, el a halá *Toni* trecé mas cerca djéle, i el a dal e muchá un kinípimentoe, koe su hunjanan a pegá den su carni, i e pober *Toni* a dal un gritoe di dolor, i doblá na cuater el a zak obao. E ora Barabas a birá furioso: su wowonan tabata boelá fó di su cabez; el a pasá man abao, el a cohé un bara di heroe, p'el a habrí su muhé coe n'éle; ma Muschel ainda mas lihé coe n'é, a rancá é bara fo di djéle i el a hincá e trompet machicá den su man, p'é tocá doená senjal koe kunstje ta bai aden. Toer esai a pasá den asina un fregá di wowo koe ningun hende no a ripará nada, i també pasobra Muschel tabata gritá borotá pa kitá atencion di público. Ora e trompet maloe a stop, nos Toni, koe tabata pasa pa jioe di Muschel a coeri bini te cerca e tapijt, el a hací su compliment i el a lamantá cabeza abao riba un man só i caba el a kedá bolte. E lihereza di e muchá a gustá toer hende asina tantoe, mirandoe com fini di curpa é tá, koe nan a tira hopi placa p'éle, koe e Megera a sali bin piki un bé: el també e ora ají a bati riba schouder di Toni, ma tan pronto e muchá a sinti manoe di e mal muhé a tokéle, a parcéle net manera ta un confó di candela nan a tirá riba djéle. Despues di nos Toni, e otro miembronan di compania a bin haci nan pieza; ma ora Toni a bolbe biní i koe el a hací dos sueltoe mortal, coerazon di toer mama koe tabata ai a sinti: un di nan a coeri kohéle braza, i otronan tabata tirá cos duci p'éle, koe e Megera a bin piki hincá toer den su cangá di saja di sarpoes.

Mei ora despues nos ta hajá nos hacidónan di kunstje sintá rondó di nan cas riba wiel (e wagen); solamente e Megera a bai coempra algun cos pa nan comé, i esai a doená e muchanan ocasion di coerí hungá un poco liber; Muschel i Barabas ta conbersá, humando nan cachimbo, ma fó di nan combersacion bo por comprendé koe Barabas no ta contentoe.

“ Mi ta bolbé bisa bo", nos ta tendé Barabas declará awor koe nos a jegá mas cerca nan, “mi ta bolbé bisá bo, Muschel, koe mi no por suportá esai mas largoe: koe el ta caba coe mi bida, ya ta sina ta sina caba; mi ta casá coe n'é....pero malai....

Despues Barabas a keda ketoe, i suspirandoe el a zak su cabez....ma un djies asina el a hízá su cabez ariba.... “Bo ta mira," el a sigui, “ ya mi sabi koe ta pa mi desgracia, koe mi ta casá coe e muhé ají; ma, si é sigui maltratá e pober muchá, koe bo a hortá na Amsterdam, Muschel ...."

“ Ssssst" Muschel a respondéle, i el a drai mirá rond, si algun hende por a pasá tendé kiko Barabas a cabá di papiá.

“ Van den donder," Barabas a sigui, “ van den donder, esai mi no ta soportá mas .... ta un berguenza koe

gelegenheid te stellen haar crediet staande te houden, en niet onvoorwaardelijk hare werken te onderbreken. Men verzekert dat de verliezen dier maatschappij tot 40 millioenen opklimmen.

De faillissementen van ondernemers zijn ontelbaar. Deze waren er reeds toegekomen, ten einde zich bij de Banken crediet te verschaffen, van de credietmaatschappijen bouwterreinen te koopen tegen een hoogeren prijs dan twintigmaal de waarde daarvan.

De meest beschermde banken moeten haar betalingen staken, willen zij niet failliet gaan. De Bank Ventura Theodoli, waaraan de Borghese's aanzienlijke kapitalen hadden toevertrouwd, heeft hare betalingen geschorst. De grootste familiën van Rome zijn betrokken in deze ramp, en, wat men noemt de *zwarte* wereld, die fortuin gemaakt heeft in terreinspeculatiën, ziet zich gedrongen tevreden te zijn met de waarde van het oorspronkelijk kapitaal van inzet. Wat de *witte* wereld betreft, deze is niet minder benadeeld. En niet gunstiger is het gesteld met den toestand der publieke financiën, om slechts te spreken van officieele cijfers; dewijl het officieel verslag der ontvangsten van douanen, voor de tweede helft van 1888, in vergelijking met 1887, eene mindere opbrengst van 40 millioen aantoont.

Hierbij moet in aanmerking genomen worden dat het gouvernement, bij de schattingen tijdens 't opmaken van 't budget, op eene ontvangst van verhoogde douaanrechten gerekend had betreffende de belastingen, die eene vermeerdering van rechten moesten veroorzaken, zooals die bij de nieuwe tarieven waren ingevoerd.

Alzoo, ziet men in Italie om zich heen, werklieden, landbouwers, boeren tot den bedelstaf gebracht wegens de werkstakingen, of wegens gebrek aan wegen van uitvoer voor voortbrengselen van den grond:—kapitalisten en burgers ten gronde gericht door een buitensporig winstbejag, en door onderbreking van 't crediet.

Zoodanig is de toestand door den minister Crispi en door de politiek van de Triple Alliantie veroorzaakt. En terzelfder tijd dat de bronnen van inkomsten zijn opgedroogd, nemen de oorlogskosten overmatig toe.

Italië doorstaat de meest vreeselijke der crisissen. De mannen van 't grootste doorzicht weten niet meer welk heilmiddel tot redding aan te wenden."

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— Heden ontvingen wij het treurige bericht, dat Z. D. H. Mgr. J. H. Schaap, Apostolisch-Vicaris van Suriname, den 19den Maart ll., te Paramaribo overleden is.

— Verleden Maandag is alhier de verjaardag van H. K. H. *Wilhelmina Maria Sophia Louisa*, Gemalin van Z. K. H. den Groot Hertog van Saksen-Weimar Eisenach op de gebruikelijke wijze gevierd.

— Bij Gouvernements-beschikking dd 6 April jl. is aan den Heer *H. F. Hamelberg*, Predikant bij de Vereenigde Protestantsche gemeente, tevens lid van de Schoolcommissie alhier, tot herstel van gezondheid, verlof verleend naar *Nederland* voor den tijd van *een jaar*.

—

— Bij Gouvernements-beschikking dd. 8 April jl. is den Heer *H. F. Hamelberg* des Gouverneurs dank betuigd voor de door hem bewezen diensten bij de reorganisatie van het onderwijs in deze kolonie en als Administrateur, lid der Schoolcommissie alhier; en de Heer *G. W. F. Hellmund* tot tijdelijk lid der Schoolcommissie alhier benoemd.

NEDERLAND.

—Naar luid van een hier Maandag 8 April ontvangen telegram wordt het afsterven van Z. M. Onzen geerbiedigden Koning ieder oogenblik verwacht.

—Naar wij vernemen, is de minister van Buitenlandsche Zaken jhr. Harsten voornemens de betrekking van nederlandsch consul-generaal te Bender Bouchir, in Perzië, op te heffen. Sinds twee eeuwen hebben er tusschen Perzië en Nederland betrekkingen bestaan; de Nederlanders zijn aldaar zeer gezien.

Dank vooral aan de energie van onzen verdienstelijken consul-generaal Keun worden uit Nederland een aantal voorwerpen, als: verduurzaamde levensmiddelen, kaas, bier, kaarsen, jenever enz: naar Perzië uitgevoerd; ook de handel van Java met Perzië is, onder anderen in thee en rijst, belangrijk. De perzische Regeering heeft kort geleden aan de nederlandsche Regeering een ingenieur van den waterstaat gevraagd, om de rivier Karoen te verbeteren, ten gevolge waarvan de ingenieur van den waterstaat in Neerlandsch Indië de heer Havelaar naar Perzië gaat.

Het zou te betreuren zijn, dat de Regeering de betrekking van consul-generaal ophief, juist thans, nu er kans bestaat, dat de betrekkingen tusschen Nederland en Perzië zullen vermeerderen, tot voordeel van onzen handel en van de nederlandsche aannemers, die waarschijnlijk zullen belast worden met de uitvoering der werken van de verbetering der rivier Karoen.

Het zou dan ook de voorkeur verdienen, den consul-generaal, die persoonlijk zeer gezien is bij den schach van Perzie, te verplaatsen van Bender-Bouchir naar Teheran, den zetel der perzische Regeering, waar de consul-generaal door persoonlijke aanraking met de perzische Regeering meer invloed ten voordeele van Nederland kan oefenen dan te Bender-Bouchir, welke plaats ongeveer veertig dagreizen van Teheran is verwijderd.

BUITENLAND.

Frankrijk.— Voor de onvangst van koningin Victoria worden te Biarritz groote toebereidselen gemaakt, en ook te Cherbourg waar zij, aan wal stappende, zal verwelkomd worden door den prefect. De *Patrie* klaagt dat Carnot niet zelf naar Cherbourg gaat; want, zegt zij, al reist Victoria *incognita*, daarom kon haar toch wel een hulde gebracht worden, als Napoleon III bracht aan Alexander II, toen deze *incognito* van Nizza kwam, waar zijn zoon gestorven was. Hier wordt echter op geantwoord, dat Victoria niet houdt van die officieele onderbrekingen harer reizen: in 1868, aan de britsche ambassade te Parijs afgestapt zijnde, liet zij zich zelfs door keizerin Eugenie, die opzettelijk uit Fontainebleau was overgekomen, niet overhalen om in het nabijgelegen Elysée een lunch te komen bijwonen. Tweemaal wees zij de hulde van Thiers af, die haar zelfs reeds des ochtends om vijf uur aan het station wilde complimenteeren. Grévy was gelukkiger: deze werd althans in de britsche ambassade tweemaal door Victoria ontvangen. Den eenen keer geschiedde dit zelfs onder zeer pijnlijke omstandigheden, daar Victoria juist een telegram, meldende het overlijden van haar kleinzoon Waldemar van Pruisen, had ontvangen en toch uit beleefdheid verplicht meende te zijn den heer Grévy te ontvangen, wijl voor afzegging de tijd te kort was. De éénige President, die zij op haar reisroute door Frankrijk ooit aan een station ontving, was de maarschalk Mac Mahon, die haar in een paviljoen aan het station van Villette opwachtte.

— Over het eerste optreden der Fransche regeering tegen den Patriottenbond deelen de bladen het volgende mede: Het bestuur van den Bond wilde eene vergadering houden. Eenige oogenblikken na opening der bijeenkomst verscheen echter een commissaris van politie, die eischte dat men de wettelijke vergunning tot vergaderen zou vertoonen. Daar hieraan niet kon worden voldaan, werd de samenkomst opgeheven.

In het geheel werden bij de *Ligue des Patriotes* 5000 brieven en andere documenten in beslag genomen. De *Clairon*, het nieuwe orgaan der *Ligue*, spreekt het bericht tegen van den *XIXe Siécle*, dat ook brieven van adhaesie van hooggeplaatste officieren zouden zijn gevonden.

Als opvolger van Lozé, den prefect van politie te Parijs, wordt o. a. genoemd Joseph Reinach, redacteur der *République, française* en, als zoodanig, een verklaard tegenstander van Boulanger.

Het Boulangistische blad *La Cocarde* is door de rechtbank van koophandel te Parijs failliet verklaard.

Boulanger ontving een 300tal leden der revisionistische comités en der *Ligue*. Hij zeide o. a., dat er bij de algemeene verkiezingen op het geheele land moest worden gewerkt, ten einde „een fatsoenlijke Republiek" te krijgen, „die door fatsoenlijke lieden wordt geregeerd". Boulanger gispte de Regeering wegens haar optreden tegen de *Ligue*.

die, zeide hij, zeer groote diensten aan het land heeft bewezen (?) en bij allen het gevoel van nationale waardigheid heeft wakker geroepen.

Duitschland. — Te Berlijn baart het eenig opzien, dat de engelsche gezant te Parijs, lord Lytton, met Boulanger bij den markies De Breteuil heeft gedineerd, naar het heette, om een ontmoeting tusschen Boulanger en den prins van Wales voor te bereiden.

—Een aantal van Duitschland's uitstekendste dichters en schrijvers, geleerden en kanselredenaars heeft zich gemeenschappelijk en openlijk verzet tegen de door Regeering uitgevaardigde voorschriften tot het weren van vreemde woorden uit de school. De onderteekenaars — tot welke o. a. Gusav Freitag, Jordan, Spielhagen, Paul Heyse, Wilcenbruch, Fotane en de profesoren Treitschke, Haeckel, Virchow en Sybel behooren — bepleiten vrijheid tot het behouden en samensmelten van werkelijk nuttige vreemde woorden met de moedertaal.

—Bij het jongste gevecht in Oost-Afrika hebben de duitsche troepen het vroeger ontruimde Bagamoyo weder bezet. Men verneemt thans dat prins Bismarck's afscheid van luitenant Wissmann bijzonder harteljik is geweest. Als éénige instructie gaf hij hem mee: in goede harmonie te blijven met de Engelschen. Van de consuls verklaarde Bismarck, dat zij allen lijden aan *morbus consularis* — maar die op Samoa leed aan *furor consularis!*

Oostenrijk. — Prins Wrede, gezant van Oostenrijk te Stuttgart, is plotseling overleden.

Het indertijd uitgestelde congres der katholieken van Oostenrijk-Hongarije zal 29 April bijeenkomen en tot 5 Mei vergaderen.

Ierland. — Volgens *Freeman's Journal* van Dublin — die er, naar men ziet, hoegenaamd geen doekjes meer om windt en blijkbaar niet voor vervolging vreest — was Pigott, de bekende brievenvervalsche, ook in correspondentie met den minister-president Salisbury, den hertog van Argyll en lord Derby. Deze en lord Stalbridge, zegt het blad, gaven geld aan Houston voor Pigott. Men zegt, dat Pigott wekelijks te Londen 21 guinjes of ruim 260 gulden kreeg, die hij schoon opmaakte! Zijn drie kinderen blijven in volslagen gebrek achter; de *Pall Mall* zegt, dat de *Times* voor hen zal behooren te zorgen.

Parnell geeft de actie tegen de *Times* op, die hij voor het hof van Dublin wilde brengen, maar hij zal in Engeland zelf de *Times* vervolgen.

De *National Liberal Club* is van plan, Parnell het eerelidmaatschap aan te beiden.

Het *Daily News* hoopt dat de Commissie van Enquête een bevredigend *rapport* zal uitbrengen in het Parlement om ook daar een grondige discussie en een gepast votum [!] uit te lokken .....

V. s. v. N. Amerika. — Het

---

semper bo ta sali toema parti p'éle, na lugá di bo defendé e muchá pobercitoe, koe el ta castigá asina pisá."

"Sssst." Muschel dici: "*je hoabt hente wieder ein malo genio, — segur, no ta keproefd heden ein schnaps. Wir haben ein fetten dia kemaakt, non, wir kunne wel un poco beber.*" (bo tin mal genio awé trobe, sigur ta pasobra bo no a haja un bitter awé. Nos a haci un bon dia, awor nos por wel bebé un poco).

Papiandoe asina, Muschel a drentá den e wagen, el a kohé un mitar botter baci di kerosin i el a bai coemprá rom aden.

Awor Barabas a kedá só. Tan pronto el a mirá koe Muschel ta leeuw caba, el a poné su pipa na suela i el a kedá mira su delanti den cordamentoe. Kendé koe a miréle den e posicion aji, lo a keré koe ta admirá el tabata admirá na cieloe e hermosa color boenita di e nubianan chiquitoe coe randje di oro i di plata, koe straal di solo di atardi tabata doená formanan asina delicioso. Ma kende koe kier gozá di ta sorto di hermosura di naturaleza, mester tin paz djé mes; den su corazon trankilidad mester reiná; den su pechoe no mester existí e pasionnan koe ta destruí toer principio di virtud, manera un orkaan terribel ta rancá i ta matá toer lo ké é topa den su camina. I den corazon di Barabas no tin paz ni trankilidad, den su wowonan gespan nos ta mirá e bataja cruel den interior di su alma.

"Hortá," el dici di golpi poco poco, i el a bolbé kedá algun momentoe ketoe, como pa é meditá e palara bon.... hortá.... fó di su tata i di su mama, el koe podiser tabata nan unicoe tesoro hortá.... ta teribel.... pober hendenan.... kén sabi, cuantoe lagrima boso no a dramá p'é pober jioe.... Ma, kiko mi tin coe boso dolor, kiko tin coe n'es, si boso ta jorá" — awor su stem ta birá mas duroe i mas ronk — kiko mi tin coe n'es?.... Nan tabatin nunca compasión coe *mi*?.... Nigun hende a ocupa nan nuncá di mi?.... I toch si, un boz interior ta bisa mi coe *mi* també ta hortá; mi també nan a rancá mi fó di dén brazanan di mi mama, pa tirá mi den un precipicio di miseria i di amargura.... Ta hopi hopi anja caba, "Barabas a sigui coe un stem jorá "ta hopi anja caba.... awor mi tin 30 anja.... Mi tata i mi mama lo ta biboe ainda?.... Ta kén nan lo tá?.... Hende te ajá podiser?.... Nó, pasobra nan lo a haci mas casoe pa busca mi.... Ta stranjo! algun bé ta figurá mi koe mi por corda tempoe, koe mi tabata chiquitoe ma e cordamentoe ta flauw, masjar flauw,.... despues mi ta mira un cama chiquitoe, coe gordijn berde i un muhé ta soja e wieg i cantando palabranan duci, el ta zak zoenchi mi.... locurá!" Barabas a gritá awor i el a sacá su wowonan, koe tabata jorá.... "locura, sigur ta figurá noemá mi ta figurá mi toer esai ma.... podiser ta bendé nan a bendé mi.... bendé mi?" el a repeti jen di rabia i di berguenza, "bendé mi pa pida pan.... "Hamber! Esai *mi* també a sinti, i peó coe esai.... maltratamentoe, golpi, schop, manera e pober muchá aji ta wanta awor.... Ai, mi mama di mi corazon, si bo por sabi cuantoe bo jioe a sufri, cuantoe el a desea di mirá bo cara amorosa, di tendé bo carinjonan di mama, i com na lugá di esai, el a worde plegá, maldicioná, sigur, mi mama, sigur lo bo a preferá di moeri hunto coe bo jioe!" Barabas desgraciado a tapa su cara cu su manoenan i el a grita jora. Di golpi el ta boela lamanta, un cos a bati coe n'éle. "Anhan, ta bo Toni, (Pierre) aki mi jioe, bin sintá un banda di mi, i largá nos dos combersá."

Toni a keda miréle coe wowonan gespan. Wel el tabata sabi koe Bárabas tabata kier é bon, i koe el tabata porma nunca ainda el no a tende Bárabas papia coe n'éle di un manera asina duci. Ademas el a ripará den Bárabas su cara koe el a jorá.

"El a soetá bo també?" Toni a puntréle coe tanta inocencia, koe toch Bárabas mester a ganjá hari.

"No, mi bon jioe, mi no a haja sotá," el a respondéle, "bo no sabi koe el no t'aji?"

"Si," e muchá a respondéle, "é por a soeta bo merdia, pasobra e ora aji el a kinipi mi també asina duroe," i Toni a lorá su manga di camisa 'ariba, p'é mustréle com marca a pará....

(*E ta sigui*).

kabinet van den nieuwen President der Vereenigde Staten van Noord-Amerika is, na verschillende wijzigingen tot zelfs nog in de laatste dagen voor den *Inauguration-Day*, defenitief samengesteld als volgt:

Blaine............Buitenl. Zaken.
W. Windom.......Financiën.
Redfield Proctor...Oorlog,
Benjamin F. Tracy. Marine.
John W. Noble....Binnenl. Zaken.
John Wanamaker..Posterijen.
Thomas D. Palmer. Landbouw.
W. H. H. Miller....Justitie.

Alleen de twee eersten zijn oude bekenden uit de dagen van president Garfield, toen zij respectievelijk dezelfde portefeuilles beheerden als thans. Blaine was van 1854—65 redacteur van het *Kennebec Journal*, had van 1862—76 zitting in het Congres en was tweemaal republikeinsch candidaat voor het Presidentschap, nl. in 1876 en 1880, maar moest beide keeren, het onderspit delven. Ditmaal had hij zich dan ook wijselijk niet weder candidaat gesteld; maar toch was Harrisons zegepraal *zijn* werk, zoodat men hem den *presidentmaker* noemt. Als vanzelf kwam hem daarom den eerepost in Harrisons kabinet toe, waar hij feitelijk den grootsten invloed op den geheelen gang van zaken zal uitoefenen. Windom heeft zijnerzijds reeds 10 jaar in de Kamer en 8 jaar in den Senaat gezeten, en toonde als minister een bijzonder sterke neiging tot schulddelging; na zijn aftreding echter, in 1882, wijdde hij zich enkel aan zijn particuliere zaken.

Meer dan ooit zou hij nu, bij het reusachtig surplus, gelegenheid hebben om schulden te delgen, maar zooals uit Harrisons Boodschap gebleken is, wil de President slechts „een gering deel van het surplus" daarvoor beschikbaar stellen en heeft hij heel andere plannen, nl. *vermeerdering der zeemacht, verhooging der militaire pensioenen en instelling van nieuwe stoomvaartlijnen.* Vooral het eerste punt zal het surplus wel snel genoeg doen slinken, want men schrijft Harrison het grootsche plan eener "strijdbare amerikaansche Marine" toe, zoodat de Vereenigde Staten, thans gewaarschuwd door de Panama en de Samoa-qaæstie, weldra tegen elke europeesche zeemogendheid een toon hooger kunnen zingen dan thans het geval is! De "vermeerdering der zeemacht" heeft dus nog een heel andere bedoeling dan het nuttige besteden van het surplus der Begrooting. Europa kan er nog pleizier van krijgen! — Het *Daily News* werpt daarom een ander denkbeeld op, dat er voor Europa minder dreigend uitziet en tevens beter schijnt te beantwoorden aan Monroe's noninterventie-systeem onder de leuze: *America for the Americans.* De Lesseps, zegt het blad, zit met zijn kanaal op zwart zaad, en Harrison weet met zijn geld geen weg; waar het nu niet hoogst practisch, als de amerikaansche Unie het surplus besteedde om de "noodlijdende" aandeelhouders der Panama-Maatschappij uit de verlegenheid te helpen, door het kanaal eenvoudig voor eenige millioentjes over te nemen? Het blad maakt zich sterk, dat de aandeelhouders zouden toehappen. Amerika was dan tevens ontslagen van de moeite en kosten voor een Nicaragua-kanaal. Intusschen, de Yankees, hoe practisch ook, schijnen nu eenmaal een ontzagwekkende Marine in 't hoofd te hebben om, behalve bij Panama, ook elders in de wereld een woordje meê te praten.

Wat de overige ministers van het bovengenoemde Kabinet betreft, deze zijn allen nieuwelingen op het gebied der politiek en hebben hun promotie hoofdzakelijk te danken aan hun persoonlijke vriendschapsbetrekkingen met Harrison of— wat nogal bedenkelijk is — aan hun goede diensten in klinkende munt bij gelegenheid der verkiezingen! Men mag het systeem van koopbare posten veroordeelen en zelfs verfoeien, het is in Amerika nu eenmaal in zwang bij elke der partijen, en iedere nieuwe President houdt er *nolens volens* rekening mede. Wanneer iemand bij de verkiezingscampagne bijv. een 100.000 dollars voor hem heeft ten offer gebracht, dan gaat het moeilijk zoo'n belangrijk sommetje onbeloond te laten. En al verzekert nu Harrison in zijn Boodschap en Inauguratie-rede uitdrukkelijk "dat roekeloosheid met en verkwisting van 's Lands penningen, alsmede persoonlijke bevoorrechting bij het besteden dier penningen *misdadig* zijn", toch begint hij zelf al aanstonds met de voor hem gebrachte offers openlijk te beloonen! Vooral geldt dit voor de benoeming van Wanamaker tot *Postmaster-General.* Deze is nl. een groothandelaar van Philadelphia, die nooit eenig openbaar ambt bekleed heeft, maar tijdens de verkiezings-campagne zich verdienstelijk maakte door zijn eigen dollars en die van anderen. Niet dat hij ze van anderen wegnam, verre vandaar, maar hij wist ze los te krijgen! Den fabrikanten preekte hij steeds voor, dat Harrison's verkiezing voor hen een goudmijn zou wezen, doordien alsdan het beschermend handelstelsel bleef gelden, terwijl Clevelands zegenpraal voor hen allernoodlottigste gevolgen moest hebben, door diens overhelling tot den *freetrade.* Geen offers moesten dus ontzien worden en daarom..... Zoo wierf Wanamaker tonnen vol goud voor de verkiezingscampagne, en zoo werd Cleveland dan ook in den staat New-York geslagen, wat juist den doorslag moest geven. Zoo komt het, dat Wanamaker *Postmaster* is; maar zelfs de Yankees vinden 't toch wel wat kras.

Thomas Palmer voor de portefeuille van Landbouw te benoemen, daar is eerst op het allerlaatste oogenblik toe besloten, nadat Jeremiah Rask, oudgouverneur van Wisconsin, bedankt had. Palmer is senator voor den staat Michigan; hij is schatrijk en heeft steeds bijzondere belangstelling voor den landbouw getoond zoodat *hij* althans een man van 't vak mag heeten, wat van de meeste zijner collega's niet gezegd kan worden.

De vier overige ministers zijn allen advocaten doch nooit in het Congres geweest. Proctor heeft echter aan de rechtszaken niet veel gedaan. Hij is oud-gouverneur van den Staat Vermont, waar hij een groote veefokkerij heeft en tevens groothandel drijft in marmer. Hoe hij aan zijn kennis van krijgszaken gekomen is, moge de Hemel weten. — Tracy, die de kolossale ontwikkeling der Marine moet verwezenlijken, is een practiseerend advocaat te Philadelphia, waar hij een uitgebreide clientèle heeft. — Noble bracht het in den secessie-oorlog tot "generaal", maar vestigde zich daarna weer als advocaat. Hij komt van Missouri en is *een gewezen studiemakker* van Harrison. — Miller eindelijk, de nieuwe *Atterney-generol*, was weleer *compagnon* van Harrison te Indianapolis, waar zij te zamen de rechtskundige practijk uitoefenden.

Het ministerie bevat twee mannen uit New-Engeland, één van New-York, één van Pensylvanië, drie uit het Noordwesten en één uit het Zuiden. Slechts drie zijner leden, de heeren Blaine, Windom en Palmer, hebben, zooals uit het bovenstaande blijkt, in het Congres zitting gehad. De anderen zijn allen nieuwelingen, en door generaal Harrison persoonlijk uitgekozen, die alle voorstellen van de leiders zijner partij heeft afgeslagen en zich wenscht te omringen door mannen zijner eigen keuze, d. i. door — vrienden en weldoeners.

VERSCHEIDENHEDEN.

Bismarck's lichaamsgewicht is tegenwoordig, na dr. Schorenegers ontvettingskuur, honderd kilo's. De ijzeren kanselier woog vroeger honderdvijftig kilos.

En veearts te Taylorvilla (Ver. St.) is wegens dierenmishandeling streng gestraft. De man, Henderson genaamd, had gedurende een kiezersvergadering vier en twintig buiten staande paarden van deelnemers aan de vergadering met zwavelzuur en creosot ingewreven. Hij werd deswege veroordeeld tot acht en twintig jaren tuchthuisstraf.

— Bij de manoeuvres der Duitsche vloot, gehouden in de haven van Kiel, werden voor het eerst dubele guttapercha zwempakken gebruikt.

Op de borst is eene opening, waardoor lucht geblazen wordt in de ruimte tusschen de beide pakken, die alleen het aangezicht onbedekt laten. De zwemmer draagt om de heupen een gordel, die het pak in tweeën verdeelt, om te veel luchtverlies te beletten voor 't geval, dat het pak aan de beenen scheurt. Evenals de duiker, draagt hij schoener met looden zolen om hem in evenwicht te houden. Een dolkmes, aan en gordel bevestigd, is zijn wapen. Men bezigt deze zwemmers tot het laten springen van mijnen en van vijandelijke schepen. Daartoe zijn ze voorzien van springbussen, die aan de mijn of het vaartuig moeten worden vastgemaakt. Voordat de ontploffing plaats heeft, zijn de zwemmers verdwenen.

— Een den advocaten van de *Times* in de Parnell-commissie, de heer Murphy, een zeer zwaarlijvig man, bevond zich in gezelschap van eenige jongere collega's die hem met zijn onvang en zwaarte voor den gek hielden.

Om zich te wreken, bood hij eene weddenschap aan, dat geen van de Heeren hem bij een wedloop zoude inhalen, wanneer hij twee voet voorsprong kreeg en hij zelf het terrein van den wedstrijd kiezen mocht.

De jongste uit het gezelschap nam de weddenschap aan, maar groot was zijn verbazing, toen Murphy als wedstrijdbaan een zeer smalle gang in het gerechtshof koos, dien hij geheel vulde, zoodat zijn mededinger hem niet voorbij kon. De heer Murphy had zijn weddenschap gewonnen.

— In een Amerikaansche stad hebben de jonge dames een wedstrijd gehouden in het kauwen van stokjes gesuikerde gom. Dit gom-kauwen— noodlottig voor maag, tanden en gezelligheid — heeft in de Vereenigde Staten zulk een uitbreiding gekregen, dat twee en veertig fabrieken zich uitsluitend met het vervaardigen van kauw-gom bezig houden.

— Een ieder weet welk een reuzenwerk, De Lesseps ondernomen heeft met het doorgraven der landengte van Panama. Men meene evenwel niet dat de groote Franschman daartoe het eerst het plan heeft ontworpen, neen onzen voorouders komt daarvan de eer toe.

„Panama en Nomber de Dios zijn twee Steden, gelegen op den isthmus, tusschen Noord en Zuid Amerika, de eerste aan de Zuidzee en de anderen aan de Noordzee, beide niet boven de twintig Duitsche mijlen van elkander. En daar zijn twee stapels, in de eene van goederen die uit Spanje in't zelfde gevoerd worden, en in de andere van goederen, die van Peru uit het land komen.

„Panama heeft Petrus Ario, Stadhouder van Dariën, uit het jaar 1515 gebouwd, en Nombre de Dios, ook Theonijma (Godsnaam) geheeten, vergroot.

„Insgelijks liggen daar te landen Dariën, Karthagena, de voornaamste havens in Amerika, *Pamplona* Popayan, enz.

„Voor dezen heeft men gezegden zeeboezem willen afsnijden, opdat men van d'eene zee in d'andere kon komen; maar omdat de Zuidzee hooger dan de Noordzee boven den werd, zoo is dit voornemen veranderd.

„En dat de Zuidzee hooger is als de Noordzee kan oogschijnlijk bespeurd worden: Dewijl de zee Nicaragua, de rivieren Paria of Orinoque, Amazona en andere meer haar oorsprongswellen bij de Zuidzee hebben en zich na een lang loopen in de Noordzee storten, zoo kan zulks niet anders dan met grooten afval geschieden, (ziet Sanson en zijne kaerten.)"

Het boekje, waaraan dit ontleend is, werd verkocht te Amsterdam, in de Kalverstraat, bij Jacob van Roijen boekverkooper.

— In eene kleine Zuid-Hollandsche gemeente kwam een armoedig gekleed man eene herberg binnen, met een leitje in de hand, waarop was geschreven: "Heb medelijden met een armen, stommen man, die bijna van gebrek sterft."

Zijne armoedige kleeding en zijn ootmoedig gelaat, waarop niet het minste bedrog was te lezen, hadden de gewenschte uitwerking op de gasten, en ieder zonderde eene kleinigheid voor den stomme af. Met een aardigen stuiver in de hand wilde hij dankbaar vertrekken, toen een der aanwezigen hem forsch toesprak: "Zeg ereis man jij bent niet stom!" "Waarachtig, mijnheer! ik ben stom." De lachlust, hierdoor veroorzaakt, won het van de geraaktheid over deze brutale fopperij. Wel hadden de gevers spijt over hunne mildheid, doch de verzekering van den bedrieger, dat hij werkelijk in grooten nood verkeerde, bracht hen er toe, hem niet aan de politie over te leveren.

Menigeen zal wel eens nagedacht hebben over het vraagstuk, hoe het Cibils vleeschextract wordt bereid. Om op die vraag het antwoord te geven diene het volgende: over de teelt en verder bedrijf op de "Cibils estate" in de Braziliaansche provincie Matto Grosso.

De Estate beslaat een oppervlakte van 246 vierkante mijlen. Op deze uitgestrekte bezitting bevindt zich een veestapel van ongeveer een kwart millioen koppen, die elk jaar met ongeveer 30,000 stuks vermeerdert. Niet minder dan 600 personen, zoogenaamde Vaqueros houden hierover het opzicht of vangen de voor de slachting bestemde dieren.

Een dertigtal Vaqueros onder bevel van een hoofdman, komen om het vee op te jagen bijeen op een vooruit bepaalde plek van pl. m. 5 mijlen middelijn of ruim 15 mijlen in omtrek, en jagen — aan den buitencirkel beginnende — alle beesten naar het midden. Zoodra dan een 300 of 400tal in een engeren cirkel besloten zijn, wordt door de ruiters een opening gevormd in de richting van de slachtplaats; de schuwe dieren trachten daardoor te ontvluchten, maar aan alle andere zijden steeds omringd en gevolgd door de Vaqueros, rennen zij onbewust hunnen dood tegemoet.

Bij rustpoozen wordt de cirkel weer gesloten en halt gehouden, des nachts wordt de helft van het convooi bewaakt.

De omheiningen omsluiten een driehoekig terrein, waarvan een hoek door een deur toegang geeft tot een kleiner terrein, genaamd de Corral, waarin de laatst opgevangen beesten gevoerd worden om er eenige dagen te blijven. Uit deze Corral worden de dieren in een kleinere gebracht, waarin voor niet meer dan 30 stuks plaats is. Daar bevindt zich op een verhooging de slachter, gewapend met een lasso, hij slingert die om de hoorns van het meest nabijzijnde rund, werpt die over een katrol, en geeft een teeken aan een jongen, die buiten de omheining, het andere einde van de lasso aan een span muildieren bevestigt. Deze hijschen het beest op, de kop komt ter hoogte van den slachter, die spoedig de laatste formaliteit vervult, en het cadaver valt in de handen van een twaalftal andere personen, die de verdere bewerkingen verrichten.

Als de slachting in vollen gang is kan men rekenen dat elke minuut een rund het leven laat; gedurende een werkdag, die, met het oog op het klimaat, van 's morgens 7 tot des middags 12 à 1 duurt, vallen dus 300 à 400 stuks, die onmiddelijk verdere behandeling ondergaan, zoodat er na afloop niets anders dan vet, vleesch, beenderen, huiden en afval overblijft.

De verschillende artikelen, voor verzending gereed zijnde, worden door de eigen booten van de heeren Gebr. Cibils naar Montevideo gebracht, om van daar hunnen weg, voornamelijk naar Europa, te vinden.

NOTICIANAN DI CABEL.

6 April.

Paris. — Gobierno a pidi Cámara di Diputadonan di doenéle poder p'é persigui Boulanger. Cámara a doenéle.

Bruselas. — Riba pregunta di un reporter, Boulanger a respondéle koe l'é presentá coe masjá gustoe delanti di Tribunal; koe aji l'é contestá legalmente toer acusacionnan koe nan lo haciéle, ma koe l'é no someté pa Senado huzguéle.

Noticianan recibí ajera di Stanley i di Emir Pachá ta bisa. koe esploradornan (hendenan koe ta buscá un cos, ta, examina) ta gozá di salú den luna di Febuari.

Londen. — Comicionnan di Cámaranan di Lord i di Comunes a nengá e modificacion contra presupuesto (begrooting) di marina.

8 April,

Paris. — Podiser Senado lo coeminsá huzgá Boulanger majan: duranti e pleitoe aji lo no tin reunion di Cámara di Diputadonan.

Bruselas. — Boulanger ta tené conferencia coe e diputadonan koe ta su partida, i despues di esai un manifiesto (declaracion) lo ta publicá.

Francia a pidi Gobierno di Belgica di sacá Boulanger aji afó.

Roma. — Crispi a participá nobo di morto di Rei Juan di Abisinia i el a declará koe esai lo facilitá pa hacipossesionnan italiano bira mas grandi ma koe Gobierno lo mirá bon promé si esai ta ventahoso p'éle si ó nó.

La Haya. — Den Haag — Rei por moeri toer momentoe.

Londen. — Tin suposicion koe Stanley i Emir Pachá a contrá coe otro i koe nan lo bai banda di Zanzibar.

9 April.

Paris. — Como Boulanger no t'aji, Naquet tabata na cabez di e comementoe koe comision di e partida di revisionista a doená. Naquet a lezá un declaracion di Boulanger den cual el ta bisá, koe si ta cos el bini na mandoe, l'é doená aministia (loebidamentoe i pordon di toer ofensa) general i koe l'é kibrá e lei di bantmentoe. Prins Victor Napoleon a bisjitá Boulanger na Bruselas.

Tribunal a declará koe Directornan di liga di patriotanan ta liber como miembro di un sociedad secretoe, ma el a condená nan pasobra nan ta pertenecé na un sociedad koe no ta reconócé pa lei.

Berlin. — Emperador i familia imperial a reglá hinteramente coe otro. Emperador di Austria lo bai bisjita Berlin banda di fin di anja.

Londen. — Cámara di Comunes a nombrá un comision pa examiná si vacuna (enteramentoe) ta sirbi pa kitá broherá.

Madrid. — Conservadornan lo exigi di ministerio esplicacion di e crisis koe Spanja ta sufri, den speranza koe modi ají nan lo toembá Sagasta. Martinez Campo lo no apojá partidarionan di Canovas contra e ministerio nobo.

La Haya, 'sHage 10 April.— Adolf di Nassau a participá na Cámara di Luxemburgo koe el a aceptá regencia di Luxemburgo, pasobra rei di Hoelanda no ta na estado di por gobermá.

Madrid. — Canovas tabatin un entrevista largoe coe Regenta, ma partidarionan di ministerio ta bisá koe esaí no tin ningun mira político.

Paris. — Dia 12 di e luna akí Senado, como Alta Corte di Husticia, lo coeminsá e pleitoe di Boulanger. Buffet a proponé pa trahá un lei koe lo reglá pa delanti, com e pleitoe mester ta hibá, promé koe nan coeminséle: e proposicion ají ta rechazá coe un majoría di 52 stem.

San Petersburgo. — Toer cos ta masjá tranquil toer rondor di Afhanistan i Emir a bolbé bai Caboul.

Bruselas. — Tin noticia koe no ta berdad koe Francia a pidí pa sacá Boulanger fó di Bruselas.

Londen. — Cámara di Comunes lo tratá den e dianan akí e lei pa reglá gobierno local di Escocia. Stanley a scirbi na Sociedad di geografía i el mustréle e dificultadnan koe su hendenan ta sufri di jioenan di tera.

Paris. 11 Abril. — Tabatin discusion fuerte den Cámara di Diputadonan, pa motiboe djé proposicion pa trahá un lei koe lo reglá com e pleitoe di Boulanger lo ta hibá den Senado. Delafosse a bisá den Senado koe como Senado ta un curpa politico, lo el no por sentenciá coe husticia. E proposicion ají a worde aceptá coe 113 stem. Kitando Boulanger, nan lo persiguí Conde Dillon, Rochefort i Laguerre també.

E famoso químico Chevrueil a moeri na un edad masjá haltoe.

Londen. — Cámara di Comunes a rechazá e lei pa doená autonomia (derechoe pa un tera mes trahá su leinan) na Escocia. Smith lo birá nobel. Balfour lo toemá Smith su lugá p'é ta na cabez di e partidarionan di Gobierno.

New-York. — Algun prueba chiquitoe koe nan a hací, a demustrá koe trahamentoe di sucoe di *Sorgho* no ta doená ningun resultado ventahoso pa comercio.

Paris. 12 Abril— Comision koe ta nombrá pa examiná entermentoe di konijntje coe un materia (cos) koe ta mata, segun Pasteur a bisa, a declará koe e konijntjenan, koe nan a enter ta moeri djé cos ají, ma koe e enfermedad koe nan ta hajá, no ta pegá.

Bruselas. — Boulanger a bisá den un discurso koe el tin idea di bolbé bai Francia duranti eleccion general.

Berlin. — Gobierno General di Straatsburg, General Duvernois, ta nombrá ministro di gera.

Washington. — Inglaterra Estados Unidos i Alemania lo largá nan vloot riba costanan di Samoa te ora toer cuestion reglá.

Londen. — Alta Corte a rebahá castigoe di O'Briem, dia 31 di Mei l'é ta poné na libertad. Cámara di Comunes a reglá gobierno interior di Irlanda.

La Haya, 's Hage.— Duque di Nassau a worde recibi coe masjá alegria na Luxenburgo: já el a toema mandoe di regencia.

Madrid. — Presupuesto di gera ta aceptá: e viaha akí nan a spaar 30 milión di franc.

AVISO.

La Superiora del convento de Welgelegen hace saber á los Padres de familia que tengan el propósito de mandar sus Niñas á este Plantel de educación, que hasta principios del año entrante no puede por falta de local admitir otras Niñas que las que le han sido anunciadas hasta la fecha de este aviso.

Aprovecha de esta misma ocasión para manifestar el reconocimiento con que mira la honra que se le dispensa al Instituto, y espera impaciente el año entrante para que llegue el día de ver realizados sus deseos.

Curazao, Marzo 23 1889.

[illegible]